

ОНОВЛЕНА ШЛЯХОВА АРТЕРІЯ

Цю ідею запропонував Благодійному фонду один із небайдужих користувачів білоцерківського форуму, який стверджував, що оббивав пороги багатьох інстанцій міста, та, як кажуть у таких випадках, «віз і нині там». Він мав на увазі місточок як своєрідну шляхову артерію біля колишньої школи № 10, яким користуються мешканці мікрорайону № 4 та Рибгоспу.

Олена Ткач

Місточок був дійсно в аварійному стані, деякі його ділянки прогнили настільки, що людям доводилося йти безпосередньо по трубі.

Провівши оперативне засідання Правління фонду, на якому, між іншим, розглядався і ряд звернень, пов'язаних із наданням допомоги пораненим у зоні АТО бійцям та переселенцям зі сходу, було прийнято

одностаїне рішення взяти на себе всі «клопоти» щодо ремонту місточка в районі вулиць Рибної та Петра Запорожця. Адаже досить переконливою була мотивація нашого невідомого дописувача з форуму, мовляв, улітку й восени діти ще можуть ходити по трубі, а коли буде холодно, вдарить мороз, тоді це робити буде небезпечно для життя, а обходити діткам, які щодня поспішають до школи, дуже далеко.

Того суботнього дня кипіла робота по-справжньому: демонтували старе кріплення, промащували, покривали новими дощечками, стругали, закріплювали, фарбували. А паралельно розчищали прилеглу територію, обрізали сухостої, викошували багато-

річні зарості, вивозили сміття. Поряд із дорослими активно працювали й діти, виконуючи посильні завдання.

Не минуло й трьох годин - і результат колективної праці можна було побачити зусбіч. Головне - милував око відновлений місточок, перила якого пофарбували в трендові патріотичні кольори. Завдання виконано: звичну шляхову артерію оновлено!

На перший погляд, може здатися, що сьогодні, коли в Україні відбуваються такі надмасштабні й доленосні події, пов'язані з неоголошеною війною і позачерговими виборами, подібні акції не на часі. Але, погодьмося, життя продовжується за будь-яких обставин, отож ми не повинні забувати і про суто мирні проблеми. Тому й зорганізувалися, можливо, невеликим, але дружним, згуртованим колективом, об'єднавши спільні зусилля навколо однієї мети. Тим паче, що в місті оголошений осінній двомісячник благоустрою. І це наш посильний внесок у велику загальну справу по створенню належних умов життя в Білій Церкві.

Людмила Заскальна, куратор клубу «Калина»:

Через цей місточок ідуть дітки до шкіл №№ 20, 21, пенсіонери - у «Велику кишеню», тому ми з великим задоволенням відгукнулися на пропозицію фонду, і активні академісти клубу «Калина» Академії пенсіонерів разом із представниками клубів «Діамант» та «Усмішка» працювали тут із радістю. Та й погода, на щастя, була прекрасною! А така спільна корисна справа об'єднує зусилля небайдужих земляків і допомагає вирішувати нагальні проблеми. Недаремно ж кажуть: громада - то велика сила!

Одна з найкращих ділянок роботи дісталася академістам, але жодного нарікання не було: прибирали завзято!

СВЯТО ТИХ, ХТО УВІЙШОВ У ЗОЛОТУ ПОРУ ЖИТТЯ

Про них часом кажуть: ті, що увійшли в осінь свого життя. Чому? Відлюбили навесні: створили сім'ї, народили дітей. Відпрацювали влітку: заробили на (чи побудували) житло, підняли дітей, на ноги поставили, заробили для їхнього майбутнього, зробили кар'єру. А тепер що?

Клуб «Любисток», куратор Сергій Муковоз

Світлана Гребень, координатор клубу «Любисток»

А тепер, як стверджувала героїня відомого кінофільму, життя тільки починається! Улюблена пора року, співзвучна зі станом душ, така ж щедра, виважена, мудра, жадана і трішки примхлива. Бо ж не просто осінь, а Золота Осінь творчості, жит-

тевого запалу і радості. Бо ж хто-хто, а вони вмюють радіти! І новому дню, і хорошій погоді, і зустрічі з однодумцями. Бо ж у душі - 25, у серці - 18 і в дзеркалі... все нормально. А паспорт дістаємо лише на виборах.

З вересня знову розпочали свою роботу осередки Академії пенсіонерів міста. Ось і члени клубів «Любисток» та «Криниця життя», зібравши

врожаї, прибравши городи, підготувавши до зими садки, з чистим сумлінням вирішили влаштувати собі «Свято осені». Було прийнято рішення принести з собою дари городів і садків для проведення конкурсів, смачні страви, характерні цій порі, для задоволення і, звичайно, квіти - для настрою.

Чи не найцікавішим став конкурс виробів з овочів та фруктів «Осіння фантазія». Ну вже і нафантазували: і герб України, і козак із козачкою, і карнавал лісових жителів... Чого тільки не понавигадували наші господині! Та цікавіше, ніж спостерігати за роботою, було слухати дотепні коментарі самих майстринь і спостерігачів.

Насміялися, як кажуть, від душі.

Потім був конкурс на кращого декламатора віршів про осінь. А далі пісні. Куди ж без них! Це ще те покоління, яке весь вік співає - і в радості, і в горі. Не замінює людського живого голосу сучасними технічними можливостями, не потребує музичної фонограми чи спеціального інструмента. Співає, бо цього прагне душа. Ось і цього разу пісня, розпочата ансамблем, об'єднала всіх, хто був присутній, а далі - друга, третя...

Час пролетів непомітно. Насміялися, наспівалися, наспілкувалися так щиро, як можуть лише ті, хто розуміється в справжніх цінностях, хто увійшов у Золоту пору життя!

Клуб «Криниця життя», куратор Тетяна Шкаранда